

BALKÁNSKY TRIP

BALKÁN MÁ ŠTÁLE NÁDYCH NESPÚTANEJ DIVOČINY S RÚŠKOM NEZNÁMA. AŠI AJ PRETO SME SA HO ROZHODLI TENTO ROK PREJSŤ KRÍŽOM NA MOTORKÁCH.

» Dobrá partia piatich ostrieľaných motorkárov na cestných endurách a hlavne plán prejsť krajiny ako južné Bulharsko, Srbsko a Bosnu počas 12 dní predpovedali skvelé dobrodružstvo. Na tento motorkový výlet som sa rozhodol vziať malý odolný 12" ThinkPad x280 od spoločnosti Lenovo. Keďže na svojej motorke nemám klasické plechové kufre, ale textilné tašky, kompaktný rozmer 12" je ideálna voľba na cestovanie. Spolu s tenkým neoprénovým puzdrom značky 19twenty8 sa skvelo „šuchli“ do bočnej tašky.

Notebook som primárne bral na drobné kancelárske práce, ktoré na mňa neplánovane čakali počas tripu. Aby som sa s notebookom cítil ako doma, osadil som do ThinPadu svoje SSD s vlastnou inštaláciou Windows 10 aj s aplikáciami. Keďže dbám o bezpečnosť, dáta mám šifrované cez BitLocker. Nebol teda problém vložiť môj kľúč BitLocker do čipu TPM x280.

Aby sme sa vyhli nudným úvodným transferom do južného Bulharska, využili sme sezónny autovlak z rakúskeho Villachu do tureckého Edirne. Tento spoj využíva turecká cestovka Optima Tours pre svojich rodákov, ktorí takto cestujú svojimi autami každé leto z Nemecka alebo Rakúska domov do Turecka. Vlak ide štýlom štart – cieľ a ležadlové vagóny s reštauračným vagónom z 80. rokov výroby DDR zaručovali pravé retro cestovanie. Bez klimatizácie, ale zato s dorobenými portmi USB na nabíjanie pri každom ležadle so sólo „wifinami“ v každom vagóne (v každom vagóne bol zapojený obyčajný Wi-Fi router LTE, v ktorom menili SIM kartu podľa krajiny, cez ktorú sme prechádzali). To zabezpečovalo aspoň nejakú zábavu na 32 hodín.

V tureckom Edirne sme sa „vyloadili“ skoro ráno a o siedmej sme už sedeli na motorkách na ceste do prvej destinácie, Selimovej mešity, ktorá je druhá najväčšia v Európe. Turecké Edirne je moderné veľké mesto. Zau-

jalo nás hlavne výraznými semaforami na križovatkách (LED svetlá boli po celej ploche semaforu vrátane stĺpov), ktoré sa nedali prehliadnuť. Keďže Edirne leží pri hraniciach s Gréckom, o pár minút sme jazdili mierne hornatou krajinou Grécka medzi krásnymi snežnicovými poľami. V úzkom páse tejto krajiny sme po niekoľkých kilometroch boli na hranici s Bulharskom. Malý hraničný priechod mimo obydľí pripomínal skôr výjazd traktorov z JRD, ktorých tu bolo požehnané. Bezproblémovým prejazdom sme tak ešte predpoludním vkročili do tretej krajiny, Bulharska.

Horúce slnečné počasie sme aspoň trochu eliminovali v pohorí Rodopov. Našími cieľmi prejazdov boli hlavne veľké kamenné kopce s obmytými kameňmi v tvare hribov, lyžiarske strediská, televízna veža, krásny starý kamenný most hlboko v horách s mystickým názvom Diablov most či rozľahlý kláštor v Rile.

V horách sme občas jazdili v päťách búrok a naplno využívali mobilnú aplikáciu meteoradaru, aby sme sa vyhli dažďu. Pri jednej nútenej zástavke sme sa pred dažďom skryli v dedinskom bare. Vytiahol som z tašky ThinkPad a pripojil som sa do miestnej Wi-Fi, ktorá nebola zaheslovaná. Keďže čašníčka nechodila (hrala sa za barom na telefóne), skúsil som sa prihlásiť na adresu Wi-Fi routera. Ten bol, samozrejme, nezabezpečený, a tak som zmenil názov siete Wi-Fi na „podsem“. Čašníčka spozornela, keďže jej prestalo fungovať pripojenie. Nový názov SSID zrejme nepochopila, no my sme z toho mali skvelú zábavu. Musím priznať, že 50 % routerov počas našej cesty nebolo zabezpečených. Prestalo ma teda baviť premenovávať Wi-Fi alebo blokovať MAC adresy používateľov a sledovať ich reakciu. Na pár routeroch som dokonca opravil čas rezervácie DHCP adries. Vysoký čas má následok, že ďalší používatelia sa už nepripoja do Wi-Fi. Toto je najčastejší problém aj v našich reštauráciách. Nuž, ítečká na cestách... ☺

Ďalšia hranica v poradí, ktorú sme prekročili, bola srbská. Táto časť krajiny bola menej obývaná, skôr opustená. Príroda však bola o to krajšia, s nádychom divočiny. Pre nocľah sme sa rozhodli v meste Niš. Do večerného mesta som si zobral so sebou svoju malú x280-ku, vybavil pár e-mailov v reštaurácii. Stoly však mali také malé, že som si musel jedlo nechať servírovať priamo na notebook. „To je odolné Lenovo, môžete pokojne položiť,“ ubezpečoval som čašníka, ktorý sa čudoval, čo mu to hovorím.

Tento večer som však zaváhal a miesto piva som pil kolu. To malo za následok, že všetci zaspali skôr ako ja. Rytmický chrapot štyroch motorkárov spôsobil, že som si radšej vytiahol notebook a za tmy pri jemnom podsvietení klávesnice dokončil pár úloh.

Južné Srbsko sme prešli z východu na západ až po rieku Drinu, kde na skale v rieke leží malá chalúpka. Kuča na Drine. Tak to volajú. Asi to najromantickejšie miesto našej cesty, kde by som sa v pokoji zavrel aj so svojím notebookom Lenovo a mohol odtiaľto pracovať – homeworking. No musel by tam byť internet.

Rieka Drina vytvára kaňon s krásnymi scenériami. Okrem iného tvorí hranicu s Bosnou. Prekročíme ju teda a zastavíme sa v Srebrenici pri verejnom pamätníku. V druhej časti dňa potiahneme pár kilometrov na juh až do Čiernej Hory, aby sme prejazdili pohorie Durmitor. Nocľah vybavujeme v meste Pljevlja a mňa večer opäť čaká práca v podobe napísania pár skriptov. Som veľmi rád, že som si zobral svoj disk. Mám tu všetko, čo potrebujem. Zákazník tak ani nezistí, že sa flákam celé dni na motorke.

Durmitor je krásne pohorie a my máme opäť šťastie, že sa stále na nás usmieva slniečko. Pri jednej zachádzke na horské pleso ma teda napadne otestovať displej x280-ky. Musím ho pochváliť, bol dobre čitateľný aj na priamom slnku a bolo vidieť zlepšenie oproti staršej verzii x270.

Okrem notebooku sme mali so sebou viac techniky. Malé prenosné repračky Creative Muvo2c, akčnú kameru Sony X3000R, navigáciu Garmin Muvo a prenosný pevný disk ThinPad Secure HardDrive na zálohovanie. Naším zákazníkom stále pripomínáme, aby záložovali. To isté platilo aj u nás. Na tento disk som záložoval dáta z kamier mojich motokolegov. Veď čo keby....

Po troch dňoch jazdenia v Durmitore sme sa vrátili do Bosny, kde sme úzke asfaltové cesty vymenili za šotolinu. Asi 60-kilometrový prejazd bosnianskym Durmitorom v totálnej divočine bol krásny. V horskom sedle plnom veľkých kameňov som veru dobre popretriasal každý bajt x280. Som rád, že éra klasických pevných diskov je už dávno preč. Samozrejme, na notebooku ani škrabanec. Takáto cesta mu zjavne sedí. Unavení, špinaví a prepotení vchádzame do večerného Mostara. Asi najviac multikultúrne miesto na našom výlete. Ďalší deň pokračujeme pozdĺž chorvátskych hraníc na sever. Nevynecháme krásne vodopády a hlavne opustenú leteckú základňu Željava, ktorá sa nachádza na hranici Chorvátska a Bosny. Zaujímavé je, že lietadlá schovávali do skál hory s vyrezanými otvormi na krídla. Všadeprítomné cedule s upozornením „Pozor, míny“ sme veru akceptovali. Z cesty sme radšej nikde nezišli.

Domov sme pokračovali po cestách 1. triedy cez Slovinsko, Maďarsko, Rakúsko a po 12 dňoch sme dorazili. Prešli sme vyše 3700 km a 12 krajín. Balkán je krásny, pestrý, s divokou prírodou, miestami ešte nepoškvrnený civilizáciou. Dá sa tu skvele najesť a hlavne všade sú príjemní ľudia, ochotní pomôcť. Určite sme sa všade cítili bezpečne. Nikomu sa nič nestratilo a každý bajt vrátane nás sme priviezli bezpečne domov.

Fotografie z motovýletu môžete nájsť aj na našom Instagram profile @pcrevue.

» PATRIK CVENGROŠ

■ TESTOVANIE DISPLEJA NA PRIAMOM SLNKU V DURMITORE

■ VÝHLAD NA KANON RIEKY PIVA

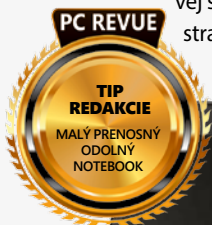
■ PREJAZD PO ŠOTOLINÁCH V BOSNIANSKOM DURMITORE

LENOVO THINPAD X280

» Počas jazdy sme testovali notebook v konfigurácii 16 GB RAM, 512 GB SSD s procesorom Intel 8. generácie i5-8250U. Dvanásťpalcový matný displej s full HD rozlíšením poskytuje skvelé zobrazovacie parametre a cez snímač automaticky prispôsobuje teplotu farieb podľa intenzity osvetlenia. Webová kamera je vybavená bezpečnostným prvkom ThinkShutter, čo je vlastne mechanické prekrytie kamery.

Aj pri menšom vyhotovení notebooku je klávesnica skvelo ovládateľná a veľmi dobre sa na nej píše. Ak niekomu nevyhovuje rozloženie klávesov FN a CTRL, dajú sa v aplikácii Lenovo Vantage premapovať. Touchpad je dostatočne veľký a ovládanie bezproblémové, navyše doplnené o ovládanie trackpointom. V blízkosti touchpadu na pravej strane sa nachádza čítačka odtlačkov prstov. Po ľavej strane sú vedľa seba vhodne rozmiestnené konektory: 2x USB-C, cez ktorý možno aj nabíjať alebo

zapojiť Side Dock, klasický konektor USB 3.0, HDMI a Audio Out. Na druhej strane vpravo sa nachádza ďalší konektor USB

3.0. Notebook má na zadnej strane kombinovaný slot na osadenie SIM (zabudovaný modem LTE) a kariet microSD, podobný možno nájsť na telefónoch. Výrobca uvádza 16-hodinovú výdrž batérie. Pri aplikáciách, ktoré som využíval, bola výdrž na úrovni asi 5 hodín. Ak som výkon notebooku v nastaveniach znížil, čas sa približoval k 10 hodinám. Veľmi teda záleží na používaných aplikáciách a ich nastavení. V prípade potreby možno notebook nabíjať cez powerbank (model s 20 V). S utilitou Lenovo Vantage dokážete toho veľa nakonfigurovať. X280 je oproti svojmu staršiemu bratovi x270 tenší, ľahší a hlavne má rovnako odolné šasi. S hmotnosťou 1,25 kg je ideálny na každodenné nosenie v ľubovoľnom prostredí a znesie aj drsnejšie zaobchádzanie. Naozaj si pri ňom nemusíte dávať pozor. Oceľové pánty dodávajú pevnosť a zaručujú dlhú životnosť až 180-stupňového otvárania.

» PATRIK CVENGROŠ

PLUSY, MÍNUSY:

- + Kvalitné firemné vyhotovenie, výkon, kompaktné rozmery a hmotnosť
- Nepraktický kombinovaný slot na SIM/microSD sa ťažko otvára, slabšia výdrž batérie

- Zapožičal: Lenovo Slovakia
- Cena: **1600 EUR**

■ MOST CEZ RIEKU TARA

■ KUČA NA DRINE ALEBO CHALÚPKA V STREDE RIEKY DRINA

■ NA JAZERE NIEKDE V JUŽNOM SRBSKU

■ BOSNIANSKY NARODNÝ PARK UNA